

Abstrakt práce

Jedním ze základních principů modernismu bylo zpochybňovat existující kulturní normy a tradice, překonávat je, či se jich zcela zbavovat. Potřeba inovace se dotkla i žánru povídky. Virginia Woolf patřila mezi průkopníky modernistické povídky, přestože je její žánrová tvorba často přehlížena v porovnání s jejími romány či s jinými autory povídek, např. Katherine Mansfield či Jamesem Joycem.

Tato bakalářská práce se zabývá narativními strukturami v krátké próze Virginie Woolf. Opírá se o předpoklad, že kvůli vzájemné tematické propojenosti není možné číst, pochopit a docenit povídky Virginie Woolf zcela odděleně od jejích románů, zároveň je však potřeba umět vnímat jejich kvalitu nezávisle na týchž románech, jelikož se jedná o dva rozdílné literární žánry.

V úvodu je představen kulturně-literární kontext doby, ve které Woolf žila a tvořila, s důrazem na její obeznámenost s Čechovem a prvními postmoderními malíři. Náplní kapitol 2 a 3 je pak naratologická analýza čtyř povídek – “Mrs Dalloway in Bond Street” (Paní Dallowayová na Bond Street), “Nové šaty,” “Blue & Green” (Modrá a zelená) a “Nenapsaný román.”

První část druhé kapitoly se zabývá intertextualitou v “Mrs Dalloway in Bond Street,” Cílem je porovnat povídku s úvodní částí *Paní Dallowayové*. Oba texty jsou geneticky propojené a na změnách, které Woolf provedla, když z povídky vytvářela úvod románu, je možné pozorovat, které pasáže jsou nosné pro celý příběh a jak Woolf pracovala s ellipsis, aby schválně otevřela prostor pro čtenářskou interpretaci. Povídka byla navíc ovlivněna Joycem, který Woolf celkově ovlivnil zřejmě víc, než sama veřejně přiznávala.

Druhá část druhé kapitoly se zabývá epistemologií v “Nových šatech.” Woolf zde klade důraz na prostředky charakterizace; cílem zájmu je Mabel Waring a její sebepoznání, zprostředkované a zároveň pokřivené zrcadlem, u kterého po většinu času stojí. Tato povídka

byla ovlivněna Čechovem, konkrétně jeho novelou “Souboj.” Tento autorský vliv je zde daleko víc znát, Woolf Čechova přímo cituje, i když jej nikdy nejmenuje.

První část třetí kapitoly se zaměřuje na “Blue & Green,” text, který lze číst jako báseň v próze či jako verbální obraz. Woolf se nepochybně nechala inspirovat vizuálním uměním, text má však velmi blízko i k imagistické poezii a je navíc možné, že odkazuje na své daleko experimentálnější současníky, například na Gertrude Stein. Tento text v práci figuruje zejména jako důkaz, jak daleko Woolf zašla ve svých experimentech. Nelze o něm říct, že by to byla povídka, přesto je mezi povídky zařazován.

Druhá část třetí kapitoly se zabývá “Nenapsaným románem.” Woolf v této povídce spojila prvky eseje a metafikce s fikcí. Povídka má velmi blízko k eseji “Mr Bennett and Mrs Brown,” oba texty jsou tudíž částečně porovnávány s cílem zjistit, jak Woolf převádí svůj pohled na účel a náplň fiktivní tvorby přímo do samotné povídky.